

R δαυτιδίοσ (ring)

$\mathbb{Z}, \mathbb{Z}_6, \mathbb{Z}_p, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$

$M(n \times n, \mathbb{R}), M(n \times n, \mathbb{Z}_6)$

$\phi: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$

$$1 \mapsto a \quad \phi(1) = a$$

$$1 \cdot 1 \mapsto a \cdot a \quad \phi(1 \cdot 1) = \phi(1) \phi(1) = a \cdot a$$

$$\text{"} \\ \phi(1) = a \quad \underline{\underline{\quad}}$$

$$a^2 = a \Leftrightarrow a(a-1) = 0 \Leftrightarrow a=0 \text{ ή } a=1$$

$\phi(1) = 0$ τετριμ.

$\phi(1) = 1$ ταυτοτιωός

$\phi: \mathbb{Z}_p \rightarrow \mathbb{Z}_p$

$$1 \mapsto a$$

$$1 \cdot 1 \mapsto a \cdot a \quad \phi(1 \cdot 1) = \phi(1) \cdot \phi(1) = a \cdot a$$

$$\text{"} \\ \phi(1) = a \quad \underline{\underline{\quad}}$$

$$a(a-1) \equiv 0 \pmod{p} \Leftrightarrow a(a-1) = kp$$

$p \mid a$ ή $a-1$ και p πρῶτος

$a < p$.

Άρα, $a=0$ ή $a=1$

$\phi: \mathbb{Z}_p \rightarrow \mathbb{Z}_p$

$$1 \mapsto 0 \text{ τετριμ.}$$

$$1 \mapsto 1 \text{ ταυτοτιωός}$$

$\phi: \mathbb{Z}_6 \rightarrow \mathbb{Z}_6$ $1 \mapsto a$	$\mathbb{Q} = \left\{ \frac{a}{r} \mid a, r \in \mathbb{Z}, r \neq 0 \right\}$
$a(a-1) \equiv 0 \pmod{6}$	$\mathbb{N} \xrightarrow[\text{επι}]{1-1} \mathbb{Z} \xrightarrow[\text{επι}]{1-1} \mathbb{Q} \xrightarrow[\text{επι}]{1-1} \mathbb{R}$
$a(a-1) \equiv \kappa 6$	ΕΡΩΤΗΜΑ:
$a=3 \quad a-1=2$	$\mathbb{Q} \cong \mathbb{R}$ σαν δαυτίδιοι; <u>ΟΧΙ</u> .
$a=4 \quad a-1=3$	
$\phi: \mathbb{Z}_6 \rightarrow \mathbb{Z}_6$ $1 \mapsto 0$	$\exists \phi: \mathbb{Q} \cong \mathbb{R}$
$1 \mapsto 1$	$1 \mapsto 1$ $a \mapsto \sqrt{a} = \phi(a)$
$1 \mapsto 3$	$a^2 \mapsto (\sqrt{a^2})^2 = a$
$1 \mapsto 4$	$2 \mapsto 2$
	$a \in \mathbb{Q}$ και $a^2 = 2$ στο \mathbb{Q} αδύνατο.

ΠΟΛΥΩΝΥΜΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ

R τυχαίος δαυτίδιος (επιτός αν τον ορίσουμε)

$f: R \rightarrow R$

$$x \mapsto ax^2 + bx + c$$

πολυωνυμική συνάρτηση

ΟΡΙΣΜΟΣ: Έστω R δαυτίδιος. Ένα πολυώνυμο ως προς x με συντελεστές στον R είναι μια παράσταση μορφής $a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n + 0x^{n+1} + \dots$ ώστε $a_i \in R$ και $\exists n \in \mathbb{N}$ με $a_k = 0_R$ για $k > n$.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Αν $a_n \neq 0$ και $a_k = 0$ για $k > n$ συνήθως γράφουμε μέχρι το a_nx^n δηλ $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$.

Θα δούμε ότι δύο πολυώνυμα $a_0 + a_1x + \dots$, $b_0 + b_1x + \dots$ είναι ίσα απν $a_i = b_i$, $\forall i$
Συμβολίζουμε $f(x) = a_0 + a_1x + \dots$

Με τη βοήθεια ενός πολυωνύμου, ορίζεται πολυωνυμική συνάρτηση
 $f: R \rightarrow R$ με τύπο $f(a) = a_0 + a_1a + a_2a^2 + \dots$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: $R = \mathbb{Z}_2$, $f(x) = 0 + 0 \cdot x + 0 \cdot x^2 + \dots$

$$g(x) = 0 + 1 \cdot x + 1 \cdot x^2 + 0 \cdot x^3 + \dots$$

$$f(0) = 0 = f(1)$$

$$g(0) = 0 = g(1)$$

Αλλά $g(x) \neq f(x)$.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Αν ο R είναι μοναδιαίος αντί για $1_R \cdot x^k$ γράφουμε μόνο x^k επίσης $0_R \cdot x^k = 0_R$

ΟΡΙΣΜΟΣ: Το σύνολο όλων των πολυωνύμων με συντελεστές από το δαυτόδιο R και μεταβλητή x καλείται πολυωνυμικός δακτύλιος και συμβολίζεται $R[x]$.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Στο $R[x]$ ορίζουμε δύο πράξεις: $(a_0 + a_1x + \dots) + (b_0 + b_1x + \dots) = c_0 + c_1x + \dots$

$$\text{με } c_i = a_i + b_i, i \in \mathbb{N}$$

$$(a_0 + a_1x + \dots) \cdot (b_0 + b_1x + \dots) = c_0 + c_1x + \dots \text{ με } c_i = \sum_{k=0}^i a_k b_{i-k}, i \in \mathbb{N} \oplus$$

Με αυτές τις πράξεις και αυτές που κληρονομεί από τον R , το σύνολο $R[x]$ αποτελεί δαυτόδιο.

Προσοχή στο γινόμενο $c_0 = a_0 b_0$, $c_1 = a_0 b_1 + a_1 b_0$, $c_2 = a_0 b_2 + a_1 b_1 + a_2 b_0 + \dots$

Το μηδενικό στοιχείο στον $R[x]$: $0_{R[x]} = 0_R + 0_R x + 0_R x^2 + \dots$

Τα πολυώνυμα μορφής $a_i x^i$ καλούνται μονώνυμα. Άρα, ένα πολυώνυμο είναι αΐθροισμα μονώνυμων.

Αν ο R είναι μοναδιαίος, τότε $1_R \cdot x^k = x^k$.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ:

- 1) Αν ο R είναι μοναδιαίος και ο $R[x]$ είναι μοναδιαίος.
- 2) Αν είναι αντιμεταθετικός, και ο $R[x]$ είναι αντιμεταθετικός.
- 3) Αν ο R είναι αμέραια περιοχή και ο $R[x]$ είναι αμέραια περιοχή.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ:

3) Έστω $f(x), g(x) \in R[x]$ με $f(x), g(x) \neq 0$ και $f(x) \cdot g(x) = 0$

$$f(x) \neq 0 \Rightarrow \exists a_n \neq 0 \text{ και } a_k = 0, k > n$$

$$g(x) \neq 0 \Rightarrow \exists b_l \neq 0 \text{ και } b_k = 0, k > l$$

$$f(x) \cdot g(x) = c(x)$$

$$c(x) = c_0 + c_1 x + \dots$$

$$c_i = \sum_{k=0}^i a_k b_{i-k}$$

$$c_{n+l} = \sum_{k=0}^{n+l} a_k b_{n+l-k}$$

$$n=2, l=3 \quad a_2, b_3 \neq 0 \text{ και } R \text{ αβείρα περιοχή}$$

$$n+l=5 \quad \neq 0$$

$$c_5 = a_0 b_5 + a_1 b_4 + \boxed{a_2 b_3} + a_3 b_2 + a_4 b_1 + a_5 b_0$$

$\underbrace{\quad\quad\quad}_0 \quad \underbrace{\quad\quad\quad}_0 \quad \underbrace{\quad\quad\quad}_0 \quad \underbrace{\quad\quad\quad}_0 \quad \underbrace{\quad\quad\quad}_0$

Αφού $c_5 = a_2 b_3 \neq 0 \Rightarrow c_0 + c_1 x + \dots \neq 0$ και έχουμε υποθέσει ότι είναι μηδέν.

Άρα, ή το $f(x)$ ή $g(x)$ είναι μηδέν.

ΟΡΙΣΜΟΣ: Ο βαθμός του μηδενικού πολυωνύμου δεν ορίζεται. Συμβολισμός $\deg(f) = n$.

Ο βαθμός του $a_0 + a_1 x + \dots \neq 0$ είναι το n , όταν $a_n \neq 0$ και $a_i = 0$ για $i > n$.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Αν $f(x), g(x) \in R[x]$ τότε:

1) $\deg(f(x) \cdot g(x)) = \deg(f) + \deg(g)$, όταν $f(x), g(x) \neq 0$ και R αβείρα περιοχή.

2) $\deg(f(x) + g(x)) \leq \max(\deg f(x), \deg g(x))$ και $f(x) + g(x) \neq 0$.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: $R = \mathbb{Z}_6$.

$$\begin{array}{l} 2x^2 = f(x) \\ 3x^5 = g(x) \end{array} \quad 2x^2 \cdot 3x^5 = 6x^7 \equiv 0 \pmod{6}$$

ΘΕΩΡΗΜΑ (Αλγόριθμος της διαίρεσης): Έστω F σώμα και $f(x), g(x) \in F[x]$. Αν $g(x) \neq 0$, τότε υπάρχουν μοναδικά $\pi(x), \upsilon(x) \in F[x]$ ώστε $f(x) = \pi(x) \cdot g(x) + \upsilon(x)$ και $\upsilon(x) = 0$ ή $\deg \upsilon(x) < \deg(g(x))$.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ: Με επαγωγή στο βαθμό του $f(x)$.

Αν $f(x) = 0$ ή $\deg f(x) < \deg g(x)$ τότε $\pi(x) = 0$ και $f(x) = u(x)$.

Αν $\deg f(x) = \deg g(x)$

$$f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$$

$$g(x) = b_0 + b_1x + \dots + b_kx^k$$

$$f(x) = a_nb_n^{-1}g(x) + \underbrace{(f(x) - a_nb_n^{-1}g(x))}_{=v(x)}$$

$$\deg(f(x) - a_nb_n^{-1}g(x)) < n$$

Υποθέτουμε ότι η πρόταση ισχύει για βαθμούς $\leq n$.

Έχουμε $n > k$

$\deg(a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x)) = \deg f(x)$ και έχουν τον ίδιο συντελεστή.

$$f(x) = a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x) + (f(x) - a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x))$$

Έστω $h(x) = a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x)$, $\deg h(x) < n$ εφαρμόζεται η επαγωγή:

$$h(x) = \pi'(x) \cdot g(x) + u'(x) \text{ με } u'(x) = 0 \text{ ή } \deg u'(x) < \deg g(x)$$

$$\begin{aligned} f(x) &= a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x) + h(x) = a_nb_n^{-1}x^{n-k}g(x) + \pi'(x) \cdot g(x) + u'(x) = \\ &= \underbrace{(a_nb_n^{-1}x^{n-k} + \pi'(x))}_{\pi(x)} g(x) + u'(x) = \pi(x) \cdot g(x) + u'(x) \end{aligned}$$

Μοναδικότητα:

$$f(x) = \pi_1(x) \cdot g(x) + u_1(x) = \pi_2(x) \cdot g(x) + u_2(x)$$

$$u_2(x) = 0 \text{ ή } \deg(u_1(x)) < k$$

$$u_2(x) = 0 \text{ ή } \deg(u_2(x)) < k$$

$$(\pi_1(x) - \pi_2(x))g(x) = u_2(x) - u_1(x)$$

Γώμα \Rightarrow Α.Π. \Rightarrow $\mathbb{F}[x]$ Α.Π.

Αν $\pi_1(x) \neq \pi_2(x)$ και $u_2(x) \neq u_1(x)$.
 Άρα έχουν διαφορετικούς βαθμούς. Αδύνατο

Αν $u_1(x) = u_2(x) \stackrel{\oplus}{\Rightarrow} \pi_1(x) = \pi_2(x)$

ΘΕΩΡΗΜΑ: Έστω F σώμα και $f(x) \in F[x]$. Αν θεωρήσουμε την πολυωνυμική συνάρτηση $f: F \rightarrow F$ και $f(a) = 0$, απλ το $(x-a)$ διαιρεί ομοίως το $f(x)$

ΑΠΟΔΕΙΞΗ:

" \Leftarrow ": $f(x) = (x-a)\pi(x) \Rightarrow f(a) = (a-a)\pi(a) = 0$

" \Rightarrow ": Διαιρούμε το $f(x)$ με το $x-a$

$$f(x) = (x-a)\pi(x) + u(x)$$

$$u(x) = 0 \text{ ή } \deg(u(x)) < 1 \Rightarrow u(x) = \beta$$

$$0 = f(a) = (a-a)\pi(a) + \beta \Rightarrow \beta = 0.$$

ΘΕΩΡΗΜΑ: Έστω F σώμα και $f(x) \in F[x]$ βαθμού n , τότε το $f(x)$ θα έχει το πολύ n ρίζες διακεκριμένες.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ: Έστω ότι έχει περισσότερες. Με επαγωγή στο βαθμό:

$\deg f(x) = 0 \Rightarrow f(x) = \beta$, άρα έχει καμία ρίζα.

$\deg f(x) = 1 \Rightarrow f(x) = \alpha x + \beta$ έχει μια ρίζα

Υποθέτουμε ότι η πρόταση ισχύει για βαθμό $< n$.

Έστω ότι το $f(x)$ έχει $\{a_1, a_2, \dots, a_n, a_{n+1}\}$ διακεκριμένες ρίζες.

Άρα, $f(a_i) = 0, i = 1, \dots, n+1$.

$$f(x) = (x-a_i)\pi(x) + u(x)$$

$$u(x) = 0 \text{ και } \deg \pi(x) < n.$$

Επίσης, $\pi(a_i) = 0, i = 2, \dots, n+1$.

Άρα το $\pi(x)$ έχει περισσότερες διακεκριμένες ρίζες από το βαθμό του.

Από το από επαγωγή.

ΠΟΡΙΣΜΑ: Έστω \mathbb{F} σώμα και το \mathbb{F} έχει άπειρα στοιχεία. Αν $f(x) \in \mathbb{F}[x]$ και μηδενί-
ζεται στα άπειρες τιμές από το \mathbb{F} , τότε $f(x) = 0$.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ: Αν $f(x) \neq 0$ τότε θα έχει το πολύ n διακεκριμένες ρίζες. Αλλά αυτό
δεν ισχύει από την υπόθεση. Άρα, $f(x) = 0$.